

Magdalena Inferior.
Sebastià-Patiño (V, 120 m)
Primera ascensió:
Esteve Sebastià i Raul Patiño
Material:
10 cintes exprés

- * espit
- o parabolit
- x burí

Situada just a l'esquerra de [La Que Hi Faltava](#), la Sebastià-Patiño és una via de característiques similars, on gaudirem de bona verticalitat amb grau molt suau i roca cantelluda de presa generosa. La diferència més destacable amb les seves populars veïnes rau en un segon llarg on les assegurances estan una mica més distanciades i on si ens passem un burí difícil de veure ens queda un tram exposat, fàcil però on no s'hi val caure. En definitiva, una via molt semblant a la [Rataplan](#) o [La Que Hi Faltava](#), però amb un pèl més de caràcter.

- Via: Sebastià-Patiño
- Zona: Montserrat – Gorros
- Dificultat: V (D+)
- Dificultat obligada: V
- Llargària: 120 metres
- Grau d'exposició: Mitjà
- Grau de compromís: Baix
- Equipament: Via equipada
- Material: 10 cintes exprés i una plaqueta recuperable (en principi es troba col·locada)
- Orientació: Nord-est
- Valoració:***

Aproximació:

Des de l'estació superior de Sant Joan prenem el camí cap a Sant Jeroni. Al arribar a l'alçada de la Magdalena inferior trobarem un corriol que porta a les escales de Jacob. Una mica abans d'arribar a les escales comença la via, just al costat esquerre d'un auro.

L1(IV+)

La via s'inicia uns metres a l'esquerra de [La Que Hi Faltava](#). Tirem recte amunt a atènyer la primera assegurança, la via comença tombada per anar-se posant vertical poc a poc. Als primers metres la roca es troba un xic polida, però de seguida va guanyant en qualitat. A mida que anem guanyant metres el llarg es va redreçant, però la bona qualitat de les preses fan que l'escalada mai sigui difícil. El pas clau es troba pocs metres abans d'entrar a la reunió, on haurem de superar un pas completament vertical, però de nou amb bon cantell. 45 metres i 10 espits.

L2(V)

Iniciem el segon llarg sortint recte amunt, la roca ara es torna excel·lent i la distància entre assegurances creix en comparació a la primera tirada. Al cap d'una desena llarga de metres un punt on es suavitza la placa trobarem una reunió que no muntem. De la reunió flanquegem un metre a la dreta i ataquem un tram vertical i de nou amb molt bona presa en direcció a un espit. Un cop xapat l'espit no es veu la següent expansió; aquesta es troba uns quatre metres per sobre i un pèl a l'esquerra, es tracta d'un cap de burí que hem trobat amb la plaqueta col·locada (porteu-ne una per si un cas). Si no la veieu poseu-li morro i tireu recte amunt que la roca i la dificultat ho permeten. Uns cinc metres més amunt, ja sobre terreny menys vertical trobarem un altre espit. De nou no es veu la següent expansió. Tirem un metre a l'esquerre recte amunt i de seguida en tendència a la dreta, als pocs metres tindrem l'expansió a mà, just quan la paret es torna a posar vertical. Ens restaran uns metres verticals fins que el llarg s'ajeu per entrar a la reunió.

45 metres, 6 espits, un parabolt i un cap de burí.

L3(III)

Sortim de la reunió i de seguida la paret es va ajaient fins que arribem al cim de l'agulla. 30 metres.

Descens:

Per al descens rapelarem la via normal, amb un ràpel de 40 metres o dos de 20. Cal dir que la instal·lació de ràpel del cim ha estat substituïda per una de nova.

El que més m'ha agradat:

- Roca genial a la segona tirada.
- Alternativa amb una mica més de compromís que les seves veïnes La Que Hi Faltava i Rataplan.

El que no m'ha agradat tant:

- El burí de la segona tirada costa força de trobar i si no es troba i es segueix amunt queden uns 10 metres exposats de IV+/V.